

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **caffé - bowling spol. s r.o.**, so sídlom v Malackách, Kollárova č. 14, IČO: 45534217, proti odporcovi **Mesto Malacky** so sídlom v Malackách, Radlinského č. 2751/1, IČO: 00304913, o opravnom prostriedku navrhovateľa zo 17. októbra 2012, proti rozhodnutiu odporcu z 11. septembra 2012, č.j.: OP-T/12861/2012, číslo spisu: 1555/2012, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 15. augusta 2014, č.k. 4Sp/171/2012 - 22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 15. augusta 2014, č.k. 4Sp/171/2012 – 22, **p o t v r d z u j e .**

Účastníci **nemajú právo** na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave podľa § 104 ods. 1 OSP uznesením z 15. augusta 2014, č.k. 4Sp/171/2012-22, zastavil konanie o preskúmanie rozhodnutia odporkyne z 11. septembra 2012, č.j.: OP-T/12861/2012, číslo spisu: 1555/2012 s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia vec postúpi Okresnému úradu Malacky, ako orgánu príslušnému na jej prejednanie a rozhodnutie. Žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd zistil, že rozhodnutím z 11. septembra 2012 č.j.: OP-T/12861/2012, číslo spisu: 1555/2012 odporca uložil navrhovateľovi pokutu vo výške 3 320 € za porušenie § 3 ods. 5 všeobecne záväzného nariadenia mesta Malacky č. 2/2005, ktorým sa vydáva úplné znenie všeobecne záväzného nariadenia č. 5/2002, o určení času predaja v obchode a času prevádzky služieb a usmerňovaní obchodnej a podnikateľskej činnosti na území mesta

Malacky v znení dodatku č. 1 k všeobecne záväznému nariadeniu Mesta Malacky č. 5/2002 z 27. januára 2005 z dôvodu, že navrhovateľ nedodrжал platnú prevádzkovú dobu a výnimky z prevádzkovej doby.

V odôvodnení rozhodnutia krajský súd uviedol, že uloženie pokuty za porušenie všeobecne záväzného nariadenia je správnym trestaním, ktoré je vždy preneseným výkonom štátnej správy. Odvolacím štátnym orgánom príslušným na rozhodnutie o podanom odvolaní navrhovateľa je správny orgán druhého stupňa, ktorým je podľa § 66a písm. a) živnostenského zákona okresný úrad, v danom prípade je miestne príslušným Okresný úrad Malacky. Až právoplatné rozhodnutie tohto druhostupňového správneho orgánu môže byť predmetom súdneho preskúmania postupom podľa § 247 a nasl. OSP.

Proti rozhodnutiu krajského súdu podala včas odvolanie odporkyňa. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietala, že súd rozhodol v rozpore so zákonom, lebo vychádzal z právnych predpisov, ktoré danú problematiku neupravujú a pri rozhodovaní relevantnú právnu úpravu nezohľadnil. Poukázal na ustanovenia § 4 ods. 1 ods. 3 písm. i) a § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“), podľa ktorých obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnou pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba, má právomoc vydávať všeobecne záväzné nariadenia a v rozsahu § 13 ods. 9 cit. zákona ukladať pokuty za správne delikty, plní úlohy na úseku ochrany spotrebiteľa, utvára podmienky na zásobovanie obce, určuje nariadením pravidlá času predaja v obchode, času prevádzky služieb a spravuje trhoviská. Ďalej namietal, že podľa § 2 zákona č. 416/2001 Z.z. o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce na vyššie územné celky, oblasť živnostenského podnikania nepatrí medzi výkon pôsobnosti prenesený štátom na obec a nie je ani v pôsobnosti živnostenského úradu, ktorým je okresný súd, prejednávať a rozhodovať o opravnom prostriedku voči rozhodnutiu obce (§ 66a a § 66b zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov). Podľa názoru odporkyne predmetom konania bolo rozhodnutie vo veci územnej samosprávy, preto podľa § 27 ods. 2 zákona o obecnom zriadení o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu starostu obce vo veciach územnej samosprávy rozhoduje všeobecný súd.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu odporkyne nie je možné vyhovieť.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o obecnom zriadení obec samostatne rozhoduje a uskutočňuje všetky úkony súvisiace so správou obce a jej majetku, všetky záležitosti, ktoré ako jej samosprávnou pôsobnosť upravuje osobitný zákon, ak takéto úkony podľa zákona nevykonáva štát alebo iná právnická osoba alebo fyzická osoba.

Podľa § 13 ods. 9 písm. a) zákona o obecnom zriadení obec môže právnickej osobe alebo fyzickej osobe oprávnenej na podnikanie uložiť pokutu do 6 638 €, ak poruší nariadenie.

Podľa § 13 ods. 10 tretia veta cit. zákona, na konanie o uložení pokuty sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Týmto všeobecným predpisom o správnom konaní je zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 53 správneho poriadku proti rozhodnutiu správneho orgánu má účastník konania právo podať odvolanie, pokiaľ zákon neustanovuje inak alebo pokiaľ sa účastník konania odvolania písomne alebo ústne do zápisnice nevzdal.

V zmysle § 70 správneho poriadku osobitné zákony ustanovujú, v ktorých prípadoch súdy preskúmavajú rozhodnutia správnych orgánov.

Podľa § 58 ods. 1 správneho poriadku, ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Podľa § 66a zákona o živnostenskom podnikaní štátnu správu v živnostenskom podnikaní vykonávajú živnostenské úrady, ktorými sú okresné úrady (písm. a) a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky (písm. b).

Podľa § 4 ods. 2 zákona o prechode niektorých pôsobností z orgánov štátnej správy na obce, ak zákon pri úprave pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja) neustanovuje, že ide o prenesený výkon pôsobnosti štátnej správy, platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce alebo vyššieho územného celku (samosprávneho kraja).

Z obsahu spisu vyplýva, že rozhodnutím Mesta Malacky bola navrhovateľovi uložená sankcia, a to pokuta za správny delikt, ktorý spočíval v porušení všeobecne záväzného nariadenia vydaného Mestom Malacky.

Odvolaací súd sa v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi uvedenými v uznesení krajského súdu a pokladá ich za vecne správne. Preto v zmysle § 219 ods. 2 OSP na zdôraznenie správnosti uznesenia dopĺňa nasledovné skutočnosti.

Zákonodarca u obce (mesta, mestskej časti) rozlišuje medzi preneseným výkonom pôsobnosti štátnej správy a výkonom samosprávnej pôsobnosti obce (mesta, mestskej časti).

Správne trestanie nie je pôvodnou kompetenciou samosprávy, ale je nevyhnutné ju odvodzovať od pôvodných kompetencií štátu. Trestanie na určitom území (výkon trestnej právomoci) pramení z princípu suverenity a je vždy spojené so štátnou mocou. Z tohto dôvodu je správne trestanie a jeho výkon na príslušnom území preneseným výkonom štátnej správy. Správne trestanie má jednotný právny režim pre administratívne previnenia (minor offences) vo forme priestupkov a iných správnych deliktov v tom, že sa uskutočňuje v dvojstupňovom administratívnom konaní. Rozdielny právny režim spočívajúci vo vylúčení druhého stupňa pre správne delikty právnických osôb by bol neproporcionálnou diferenciou v jednotnosti princípov správneho trestania i trestania vôbec.

Vo veciach priestupkov, ako aj vo veciach správnych deliktov muselo byť zámerom zákonodarcu vytvorenie jednotného procesného režimu správneho trestania s možnosťou súdneho prieskumu správneho rozhodnutia až po právoplatnom skončení správneho konania. Takáto právna úprava zákonom ustanovuje postavenie obce (mesta) nielen v konaní o priestupkoch, ale aj v konaní o správnych deliktoch, ako správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy a súčasne vylučuje jej (jeho) postavenie ako samosprávneho orgánu. Správne trestanie je súčasťou všeobecnej štátnej správy, kde ústredným orgánom podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

Odvolačný súd osobitne poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 88, publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 5/2012, podľa ktorého „v konaní o správnom delikte rovnako ako pri prejednávaní priestupku vystupuje obec v úlohe správneho orgánu (nie samosprávneho orgánu), tzn. že v konaní o správnom delikte má postavenie správneho orgánu pri prenesenom výkone štátnej správy, preto o odvolaní proti jej rozhodnutiu rozhoduje príslušný orgán štátnej správy.“ Administratívne konanie o správnych deliktoch, prejednávaných obcou v prvom stupni, je dvojestupňové. Treba pritom zdôrazniť, že ak štát delegoval prvostupňové administratívne trestanie na obce a ich orgány, pri ktorých nie je ustanovená požiadavka odborného právnického vzdelania, tak v druhostupňovom konaní musí zabezpečiť odborné preskúmanie výkonu správneho trestania (oblasť všeobecnej vnútornej správy).

Všeobecne záväzné nariadenie obce je v danom prípade hmotnoprávnym predpisom, na základe ktorého starosta obce pokutu uložil, a pokiaľ ide o ustanovenie § 27 ods. 2, veta za bodkočiarkou zákona o obecnom zriadení, v zmysle ktorého o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu obce pri výkone samosprávy o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb rozhoduje súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak, toto ustanovenie sa v prípade deliktuálnej spôsobilosti nepoužije, nakoľko ukladanie sankcií obcou a konanie o nich je osobitne upravené v ustanovení § 13 ods. 9 a 10 citovaného zákona.

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že krajský súd nepochybil, keď konanie zastavil s tým, že odvolanie navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne bude postúpené po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania podľa § 250d ods. 3 OSP a za použitia § 104 ods. 1 OSP vecne a miestne príslušnému odvolaciemu orgánu - t.j. okresnému úradu - ktorý rozhoduje o opravných prostriedkoch odporkyne ako odvolací orgán, lebo právomoc súdu v danej veci rozhodovať o opravnom prostriedku odporkyne nie je daná.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd podľa § 219 OSP uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 veta prvá a § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) OSP tak, že žiaden z účastníkov

nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľovi žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a neúspešnému odporcovi náhrada neprináleží.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu **nie je** prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. novembra 2014

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová